

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

20.nodaļa: Pielikums I

622.

Vientuļnieks, kas saprata dzīvnieku valodu, lūgšanas laikā ievēroja, ka tam blakus sāka locīties maza zaļa čūska – tā tas turpinājās dažas dienas. Beidzot viņš jautāja čūskai – ko nozīmē viņas dīvainā izturēšanās? Čūska atbildēja: “labā tava koncentrācija Riši, ja tu lūgšanas laikā tā ievēro visas manas kustības.” Vientuļnieks atbildēja: “viltīgais tārps, nespried pēc sevis. Vispirms notiek zemes koncentrēšanās, tad smalkā un beidzot ugunīgā, kad Sirds ietver, kā debess, tā arī zemes lietas.” Šo līdzību var daudziem stāstīt. Čūska līkloču lūnkanība sastopama tik bieži! Ļaudis, kuri pielīdzinājušies čūskai, nevar paciest neko, kas stāv pāri viņu rāpulīgajam stāvoklim, tie gatavi šķiest laiku, i pūles, lai tikai uztvertu kaut ko, pēc viņu domām pazeminošu. Tārpa lielums atbilst tādai domāšanai. Tas, kas cenšas iegalvot, ka jogisko sasniegumu nav, patiesi, ir riebtīgs tārps! Bet izsmalcinot sirdi, vajag koncentrēt visas Jogas detaļas – tā senatnes sasniegumi, atjaunojas Jaunās Pasaules staros. Kāpēc patvarīgi izvairīties ar zemes sasniegumiem? Kāpēc patvarīgi izvairīties no karmiskajiem stāvokļiem? Uguns kristībās iespējams jau šeit sasniegt apvienību ar Smalko Pasauli. Tā var nostiprināties sirds izpratnē un saņemt tās svētīgās strāvas, kuras jau fiziski jūs izjūtat.

623.

Jāievēro, ka izsmalcinātai matērijai ir īpašība visu uzsūkt sevī. Ja kāds tuvojas matērijai viņas pašreiz ieņemtā stāvokļa dēļ, tas nesaņem gara imunitāti un nogremdējas tā sauktajā maijā, jo bez lietu būtības pilnveidošanās viņu ārējā čaula top indīga.

624.

Kāpēc cilvēkiem tik ļoti patīk Maijas tēli? Dzīve pilna šādu atveidu un mānīgu parādību. Šis sniegums pilda dzīvi tikai ar nevajadzīgiem tēliem. Gars, kas atskārtis Mūžību, tiecas uz Vareno Sākotni, un viņā ieguldīts Kosmosa izpratnes grauds. Uz Maijas sīko realitāti tiecas tāds gars, kurš mēdz uztvert tikai viņam parasto. Viņam pievilcīgas šķiet tikai ikdienišķās dzīves parādības. Ietveres spēju trūkums viņam nepalīdz atvērt dzīves grāmatu.

Bet ir vēl ļoti daudz cilvēku, kuru likteni Mēs apraudām – tā ir virkne apziņu, kurās gan ietverts izpratnes grauds, bet noliegsmes aptumšotas tās neredz Kosmosa veicamo loku un aizkavē evolūciju. Nolemtais īstenosies, bet tie, kas aizkavē kustības termiņus, nolemj sevi regresam. Tas, kurš negrib atskārst nākotni, pielīdzinās vēzim, abi rāpjas atpakaļ. Vai nu varoņdarba šķēps, vai arī parādība, līdzīga tai, ko uzrāda tie, kas rīkojas kā vēži. Apzināta augstprātība līdzinās uzsaukumam, kas pulcina garīgas tumsonības vārdā. Kosmisko uguņu uzkrājumi spēj viegli aizslaucīt šos putekļus, bet, draugi, jūsu augšupejai ir jātop par jūsu nākotnes šķēpa kaldinājumu. Apņemieties un pārdomājiet šīs mūžu uzkrātās patiesības!

Kā apliecināt izpratnes sākumu? Gars iemācīs, kā pielietot jūtziņas zīmes, bet veciniet dārgumu krātuves piepildīšanos! Un vēlieties iekļauties Kosma pulsējuma taktī!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

20.nodaļa: Pielikums I

625.

Domu apvaldīšana nepastāv tikai domas padziļināšanā un koncentrācijā, jāzin arī, kā atbrīvoties no nesavlaicīgām un pazemojošām domām, doma nostiprināsies tad, kad mēs ar to pratīsim rīkoties. Nav viegli atbrīvoties no domām, kuras ielidojušas no ārienes un grūti atkratīties no skumjām un smagām pārdomām. Bet vajag vienlīdz vienādi prast sūtīt domu tiklab uz priekšu, kā arī nevajadzīgo noraidīt. Parasti cilvēkos it īpaši attīstīta verdzība attiecībā uz savām domām, nekas tā netraucē kustību, kā smagas, nekustīgas domas. Visbiežāk šādas smagas domas tiek sūtītas no ārienes, un daudzas acis niknumā seko un gaida, kā tiks slāpēta enerģija. Šādu izteiktu smagumu protiet nekavējoši aizdzīt, tas taču ir Maijas nelāgākais veids. Nepaies ne diennakts, un Maija pārmainīsies. Tāpēc apvaldīsim domu divejādi.

626.

Kad izpratīsim, ka dzīvinošais trauks ir viens vienīgs, cilvēcei sāks likties, ka īstenība un ilūzijas ir no viena avota. Atdalot neredzamo pasauli no redzamās, Visums šķitīs bezjēdzīgs. Nabadzīga ir mūsu iztēle, jo mēs iedomājamies, ka mūsu ceļš ir nejaušība un aiz šīs nejaušības ir tukšums. Ilūzija neeksistē un īstenības jēdzienu vajag paplašināt. Viss dzīvo un viss rada. Izplatījums nes jūsu radījumus. Liksim lietā visu izplatījuma radošo spēku!

Šķietamā noteiktība un tukšums aiz zināmām robežām pie Mums saucas "Oaz", jo tajā ietverts jūsu gudrības avots.

Patiesi tukšuma jēdziens nosaucams par visneprātīgāko ilūziju!

Ar nenoliedzēja aci iztēlojieties visu izplatījumu, kas izstaro uguni. Iztēlojieties izplatījumu, kas satur Prānu un Akašu. Bezrobežība nav ne "Radītājs", ne "Varenais Celtnieks"! Tuvojoties Satia Jugai šos izplatījuma spēkus liks lietā. Akmens laikmeta aukstums, protams, vēl dzīvo to apziņā, kas sevi godā par tumsoņiem.

627.

Vajag iegaumēt, ka Jaunās Debesis var kļūt redzamas. Jau sen esmu sacījis, ka jaunais ķermenis tuvojas, bet pagaidām tas novērošanai apslēpts. Tagad nav jāaizmirst, ka enerģija, ko cilvēce izstaro, vajadzīga planētas precīzai kustībai. Bet kad šī enerģija ir saindēta, tad tā vājina aizsargtīklu un līdz ar to jaut daudz spīdekļu līdzsvaru. Vibrāciju viļņi izmainās un planēta zaudē daļu paš aizsardzības spēju, tā cilvēce pati rīkojas ar savu likteni. Kad iestājas ārdošais, tā dēvētais bezdievības periods, tad enerģijas masa, kas parasti tiek sūtīta uz augšējiem slāņiem, izkļiedējas un kļūst par brīvās gāzes materiālu.

628.

Zvaigžņu eksplozijām ir nozīme attiecībā uz Zemi nevis eksplozijas momentā, bet tad, kad savu iedarbību sāk fotoķīmisms. Šis piemērs ļoti pamācošs arī cilvēku attiecībā. Nav iespējams izsekot, kur sākas un kur beidzas izpausto savstarpējo attiecību

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

20.nodaļa: Pielikums I

robežas. Ja jau pasaulē ķermeņi, kas attālināti viens no otra, spēcīgi savstarpēji iespaidojas, tad arī cilvēku fluīdi var iedarboties lielos attālumos. Arī starp blīvo un smalko pasauli var nomanīt viskomplicētāko savstarpējās iedarbības tīklu. Nerunāju par domu pārraidīšanu, bet pašreiz domāta fluīda enerģija, kas, kā pamatenerģijas nemītīgs izdalījums, tiecas pēc magnētiskā principa. Šādu pamatojumu vajag ņemt vērā ikkatrā sadarbībā.

629.

Dzīvības ilūzija izriet vienīgi no domas, ka kosmiskās izpausmes ir ierobežotas. Bet dzīvības patiesā nozīme izraisa tiekšanos Bezrobežībā. Ilūzija ir kā apreibinātājs, bet galvenā tiekšanās slēpjas mūsu uzdevuma nebeidzamībā. Izplatījuma uguņu uzdevumu cilvēce nespēj satricināt; bet kā cilvēku glābiņš ir dots uzdevums satricināt viņu sastingumu. Tik daudz runāts par tiem, kuri vēlas izprast to, kas saista mūsu būtnes un saņemot dzīvību, mums jāpieņem arī saistību spēks. Šķirti prāti atšķiras staru izpratnes ziņā un atšķirība atrauj apziņu no pirmavota. Sakarības spēks pielīdzināms kosmiskajām svirām, un cilvēks nespēj sevi no šī spēka atdalīt.

Tikai atmetot domu par krasu iegāšanos tukšumā, apziņa pacelsies līdz Bezrobežības izpratnei.

630.

Nevajag uzskatīt mūsu dzīvi zemes plānā par nereālu vai mazāk reālu nekā citās pasaulēs. Ja tikai zemes dzīve dod mums pamatus spējai tālāk pilnveidoties un apzinīgi eksistēt Smalkajā Pasaulē. Tikai šeit, šajā dzīves laboratorijā, mēs varam smelties jaunas ierosmes un enerģijas, lai tās šeit pat zemes apstākļos transmutētu uz augstākiem uzkrājumiem nākošās dzīves vajadzībām smalkajās pasaulēs. Tieši apzinīgā, reālā dzīve virs zemes mums nodrošina arī citu pasaulu realitāti. Tieši Kosmā pastāv pilnīga atbilstība, tādēļ – jo plašāka un dziļāka būs zemes apziņa un smalkāka izjūta, jo plašāka, izsmalcinātāka un spilgtāka būs realitāte arī visās citās pasaulēs.

Austrumu Mācības, runājot par maiju vai ilūziju, gribēja ar to norādīt: pirmkārt, uz mūžīgo kustību Visumā, kā saka budisti – “Kosmā nav pastāvības, pat vienkāršs priekšmets divos momentos, kuri sekos viens otram, kļūst atšķirīgs.” Otrkārt, norādot uz mūsu pārejošiem apstākļiem uz zemes un smalkajās pasaulēs, viņas līdz ar to mācēja cilvēku pārāk nepiesaistīties savam zemes apvalkam un zemajām zemes pievilksmēm, bet censties pēc mūžīgas atjaunotnes un jauniem pārbaudījumiem, pēc daiļiem garīgiem uzkrājumiem, kas vienīgi spēj turpināt reālo eksistēšanu smalkajās pasaulēs un pēc tam dot jaunu, jau apzinīgāku dzīvi uz zemes utt. Jo dzīve Smalkajā Pasaulē, neskatoties uz visu tās realitāti, maz attīstītam un nemērķtiecīgam garam var būt ļoti neskaidra. Tādēļ ir pareizi sacīt, ka visas dzīves, visas pasaules ir par tik reālas, par cik mūsu apziņa spēj ietvert to nosacījumus.

Tieši senajo maija ir mūsu atbilstības likums. Tā Ugunīgās Pasaules 233.paragrāfā sacīts – “visa smalkās pasaules redzamība atbilstīga apziņas attīstībai.”

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

20.nodaļa: Pielikums I

Tāpat dīvaini skan frāze, ka – “ne vien cilvēka apziņa ir nemirstīga, bet īstais cilvēks.” Bet apziņa taču arī ir, ka Jūs pareizi teicāt – īstais cilvēks. Un, protams, tā kā apziņa ir augstāko un zemāko enerģiju kopsumma, tai ir vajadzīgs savs apvalks, kas atbilstu apziņas pakāpei un tam plānam, kurā dotais Ego jeb apziņa atrodas. Apziņa satur sevī visas nostaiģāto dzīvju pēdas, katra no izpauduma nospiedumus, kā arī katru domu un traukšanos ietvert plašākus horizontus. Apziņa barojas no “kausa” un sirds un katra saspringtā enerģija nogulsņējas apziņā, kas nesaraujami saistīta ar garu. Ja gars, atdalījies no ķermeņa, taču saglabā visu augstāko un zemāko enerģiju kopsummu. Kādi ir uzkrājumu nogulsņējumi, tādi būs nākošie kristāli. Un kā doma, tā sirds, un gara ugunīgais potenciāls sastāv no dzīvinošo enerģiju izstarojumiem. Tādēļ runājot par garu un apziņu, tas jāpieņem kā visaugstāko izpaudumu kristāls.

Tālāk jūsu korespondents raksta, ka attīstīts Ego būvē fizisko ķermeni pēc savas garīgās sejas. Jā, protams, attīstīts Ego var ienest daudz uzlabojumu pat fiziskā ķermeņa izveidošanā, bet tomēr viss, kas izpaužas fiziskajā plānā, pakļauts fiziskajiem likumiem. Tādēļ attīstīts Ego, piedzimstot noteiktā rasē vai nacionalitātē, nes sevī visas rases un nacionalitātes iezīmes. Var sacīt Jūsu korespondentam, ka viņa pieminētā Lielā Skolotāja ārējā izskata Garīgajam Vaigam piemita tipiskās to rasu un nacionalitāšu iezīmes, kurā Viņš iemiesojās.

631.

Jūsu apsvērumi par karmu pareizi. Ja cilvēki mazāk domātu par karmu un biežāk par skaidrību un savu jūtu un domu pilnveidošanu, tie gūtu daudz lielākas sekmes. Pašas bailes par jaunas karmas radīšanu jau ir ārdošas, jo tās paralizē mūsu enerģiju, kuras uzkrāšanās ir šīs pašas karmas pārvarēšanas ķīla. Ap karmas jēdzienu novērojams daudz visdrausmīgāko sagrozījumu. Austrumos sastopami pat tādi fanātiķi, kas bīdamies sarežģīt savu personisko karmu ar iejaukšanos sava tuvākā liktenī, atsakās tam palīdzēt un pat mierīgi noskatās kā tas slīkst, vai iet bojā ugunsgrēkā, nemaz neapjēgdami, ka taisni šī atsacīšanās padara viņu karmu smagāku. Kas gan var pasacīt, kad un kur mēs maksājam savu parādu? Bet visur, protams, jāievēro samērība. Tātad nevis jābaidās no jaunas karmas rašanās, bet gan jā rūpējas par tās kādību. Niecīga karma nesīs arī niecīgas iespējas. Lielas atbildības karma, kaut arī smaga, toties tieši tā nes nākotnē varenus saspriegumus. Tāpēc cilvēkiem nevajag baidīties no rosības un atbildības, bet līdz ar to arī domāt par savu impulsu un kādību pilnveidošanu.

632.

Jūs jautājat, kā Jūsu minētajā gadījumā izskaidrot noslīkšanas karmu? – Ar atsacīšanos glābt slīcēju pagātnē, jo atmiņa par to viņam laupīja paš aizsardzību.

633.

Karma, kā dzīvību radošs spēks darbojas tur, kur tiek apstiprināta Spīdekļa gaita. Karmas gaitu, kas iet ar evolūciju, sauc par Kosmiskā Magnēta parādību. Spīdekļu radošais process ir tik noteikts, tāpēc ka tajā ietverts negrozāms pamats, kā tas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

20.nodaļa: Pielikums I

impulss, kas izlemj kustību. Visi termiņi atkarīgi no šiem karmiskajiem uzdevumiem. Spīdekļu kustība un Augstākais Saprāts nosaka visus kosmiskos termiņus, tāpēc tad, kad cilvēce nepieņem Kosmiskā Magnēta sūtītās iespējamības, rodas sabrukums. Planēta pārklāta šādu nepieņemtu sūtījumu emanācijām, tāpēc visi radošie spriegumi nav izlietoti tā, kā tas paredzēts. Tā izplatījumā rodas visi disharmoniskie procesi. Tāpēc cilvēcei ir tik ļoti svarīgi iedziļināties varenajās izplatījuma sūtījumu strāvās, tikai tādējādi iespējams nostiprināt sakaru ar tālajām pasaulēm.

634.

Nesen nosūtīju jums Tibetas monētu un tā bija nolikta galda vidū zem piezīmju grāmatas, lai tā būtu vieglāk atrodamā. Bet neviens grāmatu nepacēla. No rīta meitene nolika naudas gabalu redzamā vietā, bet līdz vakaram neviens to nepamanīja, līdz kamēr, pēc jauna norādījuma, to paņēma. Tā bieži mēdz būt ar karmas sekām. Sūtījums dots, bet tas ir jāpieņem. Bet tik daudz lietu visapkārt, ka dāvana paliek nepamanīta.

Karmas sekas mēdz būt divējādas; vai nu tās ir saistītas tikai ar noliktu laiku, vai arī tās pievelk personība. Dažreiz noliktā laika karmu var pārnest uz personīgo, bet abos gadījumos nedrīkst izteikt neapmierinātību ar Skolotāju. Kā gan var pārzināt visu apkārtējo apstākļu kompleksu? Minēsim piemēru. Var paredzēt abu veidu karmas nākotnes ainu, bet ja ārējie apstākļi uzņem karmu uz sevis, tad tas nozīmē, ka kaut kas, kas jau radies, izplatījumā izkusis. Tas var pieņemt jaunas formas, bet tam nav jāiznīkst. Tā arī šeit labi organizēta psihiskā enerģija var palīdzēt, aizturot noteiktā laika karmu pie personības.

635.

Mācība par atpestītājiem attiecināma uz it visu esošo. Patiesi, kā var ietekmēt un tuvoties ar terafimu palīdzību, tāpat arī ar apziņas palīdzību var uzņemties cita karmu. Mazajos mēģinājumos ievērojāt, kā izdevās pārnest uz sevi cita sāpes, kad tās attiecas uz nervu jomu. Tieši tāpat var uzņemties svešas karmas sekas. Galu galā var uzņemties kolektīva karmu; tā apzīmējums – Atpestītājs, nebūs nekāda māņticība. Te vienīgi vajag būt skaidrībā par karmas uzņemšanās lietderīgumu.

Karma ir vissarežģītākā parādība. No nejaušas rīcības sākot, līdz pat ierosmju cēlonim viss te ir daudzveidīgs un daudzkrāsains. Vajag stingri apsvērt, kad ir iespējams un kad ir lietderīgi iejaukties svešā karmā. Atkarībā no ugunīm var lemt par iejaukšanās lietderīgumu. Kad jāizlemj, tad ugunis ir labākās norādītājas, jo viņās apvienojas iekšējā apziņa ar izplatījuma apziņu, un nekas neizraisa tādu dzīvīgumu, kā uguns daudzkrāsainās ceļa zīmes, ja vien ir izprasti apkārtējie apstākļi. Lūk, kādā veidā abstraktie atpestītāju un izplatījuma uguns jēdzieni kļūst par realitāti!

636.

Detaļas dzimst sakarā ar daudzu cilvēku karmu un auru.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

20.nodaļa: Pielikums I

637.

Kā gan cilvēki sagroza psihisko spēku jēdzienu, piemirstot, ka fizisku parādību var aizvien izskaidrot ar psihisku faktoru, bet psihisku parādību ar fizisku metodi nav iespējams apstiprināt! Kad izmeta no zinātnes visus psihiskos faktorus, tad, protams, radās asa nošķiršanās ierobežotajā un neierobežotajā. Tāpēc zinātniekiem var norādīt, ka grāmatas, kurās nav gara, psihiskās enerģijas un kosmiskās uguns, nevar dot to zinātni, kura ir dodama cilvēcei. Tādejādi norobežojot to, kas pastāv gadu tūkstošus, no tā, kas radies gadu simteņos, ir sacelti tie maldi, kas ir paātrinājuši planētas karmu.

Tāpēc cilvēcei vajag padomāt par to, kā satuvināt psihiskās palīdzības ar fizisko pasauli. Citādi apstiprinātā zinātne un grāmatniecība var atrasties pie tukša galda.

638.

Pierakstiet psihiskās sērgas novērojumus. Sena, bet vēl līdz šim laikam dzīvē nepielietota tēma. Cilvēki joprojām – aizmirstot visu sērgu galveno kanālu – pat pārmērīgi baidās no fiziskās sērgas. Vai tiešām būtu iespējams nogalināt, nolādēt un trakot, neradot ar to noslāņojumus izplatījumā? Viss noslāņojas izteikti un smagi, radot virs notikuma vietas it kā postošu gāzu plīvuru. Vai gan var sagaidīt, ka naidīgās enerģijas indīgie izstarojumi izklīdīs? Tieši otrādi, tie sabiezēs un nomāks prānu. Nekad neapmetieties asiņainās vietās.

Jauniem darbiem jārisinās jaunās vietās.

639.

Lai mocītāji domā, ka viņi jūs ļoti nomoca. Lai viņi izbauda šādas domas, bet lai viņi šad un tad padomā, ko nozīmē kaitēt savam tuvākajam. Nav viegli izdzīvot tādu dzirnakmeni uz kakla!

640.

Cilvēki ir sevišķi atsaucīgi uz dziednieciskumu. Viņi sapņo par dzīvības eliksīru, bet izņemot dzīvi uz Zemes, viņu nabadzīgā iztēle neko vairāk piedāvāt nespēj. Tāpēc neaizmirsīsim, ka iztēle ir Ugunīgās Pasaules kādība.

641.

Smilšu vētras ir sērgu perēkļi. Vajag iegaumēt, kur šo drausmīgo kaitētāju viļņi veļas pāri. Nav lietderīgi pieļaut tādus postījumus. Tauta var taisnīgi nosodīt tos, kas pieļāvuši izpostīt dzīvi. Veseliem gadsimtiem cilvēki veicina atmosfēras zemāko slāņu piepildīšanu ar trūdu daļiņām.

Vai nav pienācis laiks padomāt par psihiskās enerģijas mijattiecībām ar apkārtnes atmosfēras slāņiem? Nedrīkst sagandēt veselu paaudžu psihisko enerģiju! Cik daudz brīnišķu dvēseļu aiziet boja planētas saindēšanās dēļ.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā 20.nodaļa: Pielikums I

642.

Briesmas daudziem un daudziem ir tieši glābiņš. Attiecībā uz dažādiem notikumiem var pat sacīt, - jo bīstamāk, jo labāk. Briesmas daudz ko palīdzēs izdzīvot ātrākā gaitā. Bet iegaumēsim, ka pār mūsu zemi ir labklājības zemes, un nebīsimies. Daudzi novērotāji var stipri kļūdīties savos aprēķinos, vai, kā mēdz sacīt, zaudēt derības.

Būsim tajā pusē, pār kuru izplests Gaismas vairogs, un mēs nekļūdīsimies.

643.

Rūpes nav jāsaprot kā novārdzinoši spaidi, bet gluži otrādi – kā cilvēka izcilība. Starp Bodhi Satvu priekšrocībām rūpes par visu esošo ir viņa vainaga dārgums.

Nav gudri izvairīties no rūpēm, jo ir jāpasteidzas iedegt gara Ugunis. Biedināšana no rūpēm tikai liecina par maziem uzkrājumiem. Pieredzējis ceļinieks sacīs – “uzlieciet man rūpes, kad es Dārzā Daiļajā.”

644.

Karma vienmēr dod savas iepriekšējās zīmes. Pasaules Karma un tautu staigāšana parādīs pasaules notikumu sekas. Gaismas Spēki iespiežas visās pasaules kustībās. Kosmiskajos Svaros svārstīsies pašai izveidota un apzināta ļaunprātība. Tā visā pārkārtošanā būs vērojamas kosmiskās svārstības, kas izšķirošajā kaujā pierādīs Gaismas Pārspēku. Tā Mēs piesātinām izplatījumu. Norisinās jauna celtniecības piesātināšanas pakāpe. Tā Mēs, sakāpinot visus spēkus, uzvarēsim.

645.

Zemes atmosfēras un pārzemes sfēru sastāvs savstarpēji sasprindzējas. Zemes slāņu sastāvs piesātinās ar visām tām emanācijām, kuras izraisa cilvēces rīcība, domas un notikumi. Nav jābrīnās par mijiedarbības kādību, jo strāvas sajaucas un atmosfēras sastāvs ir atspoguļojums tam, kas notiek uz Zemes. Pasaules līdzsvars var nodibināties tikai tad, kad cilvēce sāks uzrādīt augstākus izstarojumus, jo visas sfēras, kas apņem planētu, ir zemes darbības emanāciju saindētas. Tikai šķīstījošie izstarojumi rada tās gāzes, kuras retina sabiezinātos slāņus; tā ikviena svētīga šķīstīšana izveido savus vadus. Ceļā uz Uguntiņo Pasauli izplatījuma šķīstīšana ir cildens uzdevums.